

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۸/۱۸

عبدالقیوم میرزاده

یکصد و چهارمین سالگرد استرداد استقلال افغانستان مبارک باد

مردم این خطه باستانی موزائیک فرهنگ ها و تمدن های بزرگ بنام افغانستان بعد از سپری کردن نشیب و فراز های بیشمار بلآخره در سال ۱۷۴۷ در اثر تدبیر، درایت و رهبری احمد شاه بابا هم صاحب هویت ملی و سیاسی و هم صاحب قلمرو معین گردید.

بعدها هم این قلمرو و هم این هویت سیاسی بنابر رقابت های خانوادگی شاهان و امیران، عدم توجه امیران و اعضای دربار به اهم مسایل اداره کشور، نا رضایتی مردم و از همه مهمتر مداخلات خارجی و پیشروی سیاسی و نظامی انگلیس ها از هندوستان بجانب افغانستان و همچنان پیشروی روس ها از شمال بطرف سرحدات تعیین شده زمان احمد شاه بابا به مخاطره افتید و گاهگاهی شاهان و امیران نقش و حیثیت دست نشانده را ایفا میکردند. در اثر دسپیس و خیانت های آشکار و پنهان درباریان و رهبران قومی افغانستان مورد تهاجم مستقیم قوای انگلیسی قرار گرفت، که مردم سلحشور کشور طی دو جنگ، جنگ اول افغان و انگلیس (۱۸۴۲-۱۸۳۹) و جنگ دوم افغان و انگلیس (۱۸۸۰-۱۸۷۸) بارشادت و فداکاری زاید الوصف و قبول تلفات سنگین کشور شان را از سیطره خارجی نجات دادند. با وصف این فداکاری ها و جانفشانی های مردم ما در این دو جنگ نا برابر در مقابل استعمار انگلیس که در آن زمان آفتاب در قلمروش غروب نمیکرد و زعمای ملی چون نایب امین الله خان لوگری، وزیر محمد اکبر خان، میر مسجدی خان کوهدامنی، سردار محمد ایوب خان، خان شیرین خان، جوانشیر چنداولی، حاجی علی، آقا حسین، حسین کاکه و صد ها رهبران ملی و هزاران سپاهیان گمنام باز هم انگلیس ها با ذرایع و وسایل مختلف منجمله خابنین ملی که رهبری اقوام و قبایل را در سیطره داشتند مجدداً بر سر نوشت مردم ما حاکم ساخته شدند. به این ترتیب بسیاری از قلمرو کشور مجدداً زیر سیطره استعمار انگلیس قرار گرفت.

در همچو وضعیت اسفبار سیاسی و هویتی دقیقاً یکصد و چهار سال قبل از امروز تحت قیادت شاه آزادی دوست و ترقی خواه افغانستان امان الله خان و جانبازی لشکر بزرگی از آزادی خواهان کشور محبوب ما افغانستان عزیز به قیمت قربانی های بیشمار جان های شیرین شان استقلال کشور ما را از سیادت انگلیس حصول کردند و به این ترتیب غرور از دست رفته افغانها را که طی معاملات بیشرمانه با انگلیس ها از دست رفته بود دوباره اعاده کردند و ملتی را که احمد شاه بابا در قلمرو جغرافیای بنام افغانستان صاحب هویت سیاسی ساخته بود دوباره هویت اش را اعاده کردند.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولی

افغانها درازنای تاریخ به آزادی خویش عشق میورزیدند و این حس آزادی دوستی مردم بود که در نیمه دو قرن نهم عیسوی زیر نام مشروطه خواهان با شاهزاده ای آزادمنش و پیش آهنگ با تدبیر چون امان الله خان همگام گشته و به زور شمشیر آزادی خویش را از انگلیس باز گرفتند. شاه امان الله خان در اولین روز اعلام سلطنت اش در مسجد عید گاه کابل با لباس سربازی به ملت افغانستان چنین خطاب کرد:

« ملت عزیز من!

من این لباس سربازی را از بدن بیرون نکنم تا که لباس استقلال را برای مادر وطن تهیه نسازم، من این شمشیر را در غلاف نکنم تا که غاصبان حقوق ملت را به جای خودشان نه نشانم،

.... ای ملت عزیز وای سربازان فدا کار من!

بیاورید آخرین هستی خود را برای نجات وطن، بیاید تا که سرهای پر غیرت خود را برای

خلاصی وطن فدا سازیم!،»

او با این بیان ساده اما با مفاهیم بزرگ غرور ملی و آزادی خواهی توانست همه ملت را در برابر بزرگترین امپراتوری جهان به پا خیزاند و کاخ این امپراتوری را به لرزه آورد که پس لرزه های این حرکت جسورانه ملی به بیداری سایر ملت های تحت استعمار در آسیا تأثیرات ژرف بجا گذاشت.

امان الله خان بعد از استرداد استقلال توجه ملت را به تعلیم و تربیه آموزش و پرورش معطوف کرد، او عقیده داشت که (مردم بیسواد هرگز آزاد بوده نمی توانند)، سیر حوادث در کشور ما هم در زمان شاه امان الله خان و بعد از آن بوضاحت این مقوله را به اثبات رساند که ملت اکثریت بیسواد به دام تدویر و نیرنگ اجنبیان گرفتار آمدند و نتوانستند دوستان و دشمنان خویش را تشخیص دهند و به کرات در سرایش ذلت و خواری گرفتار گشتند و تا کنون این محنت و خواری را به دوش میکشند.

امروز هم نیز بنا بر بیسوادی و نا آگاهی مردم، عدم تشخیص دوست و دشمن و نبود تعریف معین از منافع ملی عده نوکر بیگانه شعار هایی استخراج شده در سازمانهای استخباراتی که فقط و فقط آرزوی خاک و خون کشانیدن مردم ما را در سر دارند اینجا و آنجا قلقله کرده و مردم ما را بنام زبان، ملیت، منطقه و مذهب بجان هم می اندازند و آزادی کشور و مردم ما را زیر سوال برده اند. در شرایط حاضر بهترین تجلیل از استرداد استقلال کشور همانا با سواد سازی مردم و آگاه سازی مردم از خطراتی که فرزند سکه همان استعمار انگلیس بنام پاکستان در تیبانی با امریکا، ایران، روس و دیگران متوجه استقلال، تمامیت ارضی و حاکمیت ملی ما، میباشد. شرایط نهایت خطرناک و حاد امروز که هم اکنون هستی کشور ما را تهدید میکند مستلزم اتحاد همه مردم در تحت درفش سه رنگ ملی، و این اتحاد تضمین محکم برای حفظ استقلال و تمامیت ارضی کشور میباشد.

ارواح پاک شهدای راه آزادی، عدالت و استقلال و روح پر فتوح سالار این آزادی خواهان ترقی خواه شاه امان الله خان شاد و کارنامه هایشان همچو محور سترگ هویت ملی ما جاودانه باد.